

et Materiale, hvorpaa de kan bygge deres Fortælling, og endelig den egentlige Videnskabsmand, som skal gaa til Bunds i Tingene, og som, hvis han skal studere Tingene ordentligt, har nok at gøre med Gunde-strup-Karret i mange, mange Besøg. Denne Fejl ønsker jeg, at man nu benytter Lejligheden til at rette ved at lave et saadant alment Indgangsmuseum og derefter de specielle Afdelinger for den interesserede Alménhed, som har faaet Interessen vakt, men endnu ikke er egentlige Videnskabsmænd, og endelig, at man forsyner Museet med relativt rigelige Magasinrum, hvor alt det kan opmagasineres, hvorom man ved, at det udelukkende er af Interesse for den virkelig videnskabeligt studerende. Det er klart, at selv Læreren, der kommer paa Besøg for at udvide sine Kundskaber, umuligt kan studere 30 Jydepotter, umuligt kan studere 10 forskellige Armbrøster eller 10 forskellige Typer af andre Vaaben. Nej, han har nok i een godt udvalgt Type af hver enkelt særlig betydningsfuld Genstand.

Hvis man vilde gaa til en saadan Organisation af Museet, føler jeg mig aldeles overbevist om, at et nyt Nationalmuseum ikke vilde blive besøgt aarligt af ca. 70 000, men det vilde med eet Slag komme op paa et Besøg af 700 000; saa føler jeg mig sikker paa, at Turiststrømmen, som jo har meget lidt af allerførste Rang at søge i København, mægtigt vilde forøges.

Vi kan ikke, naar vi skal være ærlige, paastaa, at vore Malerisamlinger eller vore andre Kunstsamlinger, naar jeg da ser bort fra noget saa særligt som Thorvaldsens Museum, er af en saadan Rang, at det kan sammenlignes med de vidunderlige Samlinger, jeg vil ikke tale om dem i Italien, men med saadanne Samlinger som Dresdener Galleriet eller Samlingerne i München. Men hvad har det ikke betydet for Dresden og for München i økonomisk Henseende, at man der ved Skæbnens Gunst paa et tidligt Tidspunkt paa de Omraader har lavet Samlinger, som hele Verden nu søger til?

Vi har nu ikke paa Kunstens Omraade saa udsøgte Ting i saa stor Mængde, at vi kan tænke os den Mulighed at gøre København til et tiltrækkende Sted af kunstneriske Grunde. Men her i denne Sag behandler vi Spørgsmaal, som er af en aldeles enestaaende Art, fordi vi paa nogle Omraader her har saadanne Ting, at man ikke noget Sted har noget, der er bedre, og paa enkelte Omraader er vi vel nok de første. Og med den Interesse, som der Verden over er for

disse Spørgsmaal, med den stadig stigende Interesse, som Verden over er for at følge, saa godt det kan gøres, Menneskehedens Udvikling, saadan som den illustreres af, hvad vi kalder Etnografien, og af, hvad Oldtidskundskaben for vort eget Lands Vedkommende kan yde af Illustration, er jeg aldeles sikker paa, at den Rigsdag, som her har Mod, som her tør vove at være flot nok, den kan gøre sit Land en enestaaende Tjeneste. Den, der sparer her, er den, der handler økonomisk uforvarligt. Den, der her tør give Penge ud, faar igen Renter og Renters Rente af enestaaende Beskaffenhed.

Hvis man nu vil tillægge disse Betragtninger Betydning, saa kan ærede Medlemmer nok forstaa, at i den højtærede Ministers Plan er der en Ting, som jeg paa det bestemtteste maa vende mig imod, og det er Delingen. For det første vil jo en Deling praktisk talt umuliggøre dette pædagogiske Indgangsmuseum med Parallelerne etnografisk og oldnordisk, som jeg her har nævnt; men dernæst er Delingen ogsaa, rent bortset fra, om en saadan Plan gennemføres, uheldig, fordi der er en saa overordentlig fremtrædende Parallel mellem den etnografiske Udvikling, hvis jeg maa kalde det saaledes, og saa det, der oldnordisk og middelalderligt til en vis Grad kan oplyses ved det specielt nationale Museum. Derfor er det i allerhøjeste Grad uheldigt, at man vil dele; det bør være samlet her, det, der hører sammen, og det bør ogsaa staa under een Ledelse.

Paa det Punkt er jeg ikke enig i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Zahle anstillede. Jeg anser det for i allerhøjeste Grad værdifuldt, at Museer, der har saa meget Slægtskab som dem, vi diskuterer her, er under een Mands Ledelse. Hvis han ikke bærer sig rigtigt ad, saa skal han kritiseres som enhver anden Embedsmand; og den Kritik kan øves her, idet den øves overfor hans øverste foresatte, som saa maa lade den gaa videre, hvis det viser sig, at den er berettiget. Kan den, der har Ledelsen, ikke udføre dette Hverv paa en saadan Maade, at han tager ligelige og alsidige Hensyn, saa maa han enten bringes paa bedre Tanker eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, erstattes med en anden. Det er en rigtig Opfattelse i et embedsmæssigt Forhold. Omvendt: Hvis det er en Mand, der virkelig har de personlige Forudsætninger — og det vil i denne specielle Sag sige: tilstrækkeligt Indblik i de forskellige Omraader og Overblik nok til at interessere sig for alt indenfor Museets Omraade —, saa er det en Vinding af den allerstørste Betydning, at